



Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015-2958

Dato: 17.04.2015

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. april 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 43 (L 121).  
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).**

---

**Spørgsmål nr. 43:**

"Vil ministeren kommentere artiklen i BT fra den 14. april 2015: "Foreninger i oprør over historisk dom: Hvorfor skulle Michelles datter bortadopteres?", herunder hvad en sag som denne kommer til at betyde for anvendelsen af lovgivningen fremadrettet?"

**Svar:**

Som der peges på i artiklen, er adoption uden samtykke en indgribende foranstaltning, idet retsforholdet mellem barnet og dets oprindelige forældre ophæves. Det er derfor afgørende, at barnets og forældrenes retssikkerhed til stadighed holdes for øje, og at adoption uden samtykke først anvendes, når andre muligheder er afsøgte og udtømte. Forældrenes og barnets situation skal altid vurderes konkret, og det skal på den baggrund vurderes, at adoption er bedst for barnet.

Ved vurderingen af forældreevnen inddrages forældrenes livsforløb for at kunne opstille en prognose for, om der er mulighed for, at forældreevnen kan genvindes. Vurderingen skal afdække, om manglende forældreevne alene er en aktuell tilstand, eller om den har vist sig som et gentaget mønster på tværs af situationer, tid samt fysisk og psykisk tilstand.

Det forhold, at en forælder har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og har behov for f.eks. praktisk hjælp til at varetage sit forældreskab, er ikke i sig selv et udtryk for, at forælderen er uden forældreevne.

I tilfælde hvor forældre med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne skal have undersøgt deres forældreevne i forbindelse med en adoption uden samtykke, skal det naturligvis sikres, at forældrene konkret og rettidigt har modtaget den støtte og kompensation, som deres funktionsnedsættelse giver anledning til, herunder særligt i forbindelse med varetagelsen af forældrerollen.

Derudover skal betingelserne i serviceloven for at anbringe et barn uden for hjemmet uden samtykke være opfyldt.

Det er desuden vigtigt som adopteret at have kendskab til egen historie og oprindelse, og at det anerkendes og rummes, at nogle adoptivbørn allerede på baggrund af deres alder og den hidtidige kontakt med den biologiske familie har et helt naturligt kendskab og en viden om den oprindelige familie forud for adoptionen.

Både vores nuværende regler og det lovforslag (L 121, 2014-15), som regeringen har fremsat, giver mulighed for, at der også efter en adoption kan være en kontakt mellem barnet og den oprindelige familie, hvis det vel at mærke er det bedste for barnet.

Jeg henviser i øvrigt til mine tidligere besvarelser af spørgsmål til lovforslaget, særligt til svarene på spørgsmål 5, 7, 9, 12, 13, 34, 35, 37, 38 og 39 (L 121).

Manu Sareen

/Malene Vestergaard